

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Men diskussionen er lige præcis principiel her. For hvis kommunerne så ikke lever op til det ansvar og man – hvis man kigger på forholdene med de allerstængeste briller – konstaterer, at de forhold, der tidligere er beskrevet som ikke acceptable alle steder, udvikler sig på en sådan måde, at de bliver endnu mindre acceptable, så er det principielle spørgsmål: Skal vi ikke give børnene den samme retssikkerhed, som vi har givet dem inden for det øvrige institutionsområde, nemlig ret til en plads og ret til en forældrebetaling, der ikke må overstige et bestemt beløb?

For skævheden opstår jo, fordi vi dels har et daginstitutionsområde, hvor reglerne er klare og tydelige, nemlig under bistandsloven, og dels et område her, hvor reglerne er utydelige, hvorfor undervisningsministeren i øvrigt har udstedt en henstilling, der ikke er blevet fulgt.

Har man så ikke en smertegrænse, og er tidspunktet så ikke inde til at sige: Nu vil vi ikke se på det her længere?

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Der er nok en væsentlig forskel i vurderingen af, hvem der er mest ansvarlig, om det er kommunalbestyrelsen som folkevalgt eller det er Folketinget som folkevalgt. Begge parter skal jo stå til ansvar over for deres vælgere.

Jeg vil ikke acceptere, at nogle kommuner ikke lever op til deres ansvar, og jeg vil godt være med til at kritisere de kommuner, der ikke lever op til det ansvar, men jeg tror, at forældrene ude omkring er opmærksomme på det, og jeg tror, at de gennem deres indsats vil presse kommunerne til at leve op til det ansvar, for forældrene er jo dybt interesserede i det her.

Jeg tror for øvrigt, at de allerfleste kommuner også er enige med SF i, at der skal være ordnede forhold, og så må vi jo bede vælgerne i de andre kommuner om at tvinge det igennem.

Det er jo en demokratisk afgørelse. Man har sat en kommunalbestyrelse til at have ansvaret for en opgave, og hvis den ikke løser den ordentligt, må vælgerne jo sætte en anden kommunalbestyrelse til det.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Den sidste korte bemærkning til hr. Villy Søvnald i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, vi er ved et principielt punkt, og derfor synes jeg, vi lige skal gøre det færdigt.

Hvis det så ender med, at hr. Hans Peter Baadsgaards antagelse om, at det kommunale demokrati er stærkt nok til, at forældrene kan sætte sig igennem, viser sig at være forkert der ved, at en undersøgelse f.eks. fra undervisningsministerens side viser, at den henstilling, som undervisningsministeren har udstedt med hensyn til pladser og med hensyn til forældrebetaling og fripladser osv., i stigende omfang ikke bliver fulgt, hvis det altså viser sig, at hr. Baadsgaards antagelse er forkert, er hr. Baadsgaard så villig til at drage den konsekvens, at der her er behov for beskyttelse gennem lovgivning?

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Næste taler er hr. Anders Mølgaard i ordførerrækken.

Anders Mølgaard (V):

Venstre kan naturligvis tilslutte sig det synspunkt, at der skal være en god kvalitet i vore skolefritidsordninger, og vi kan naturligvis også tilslutte os ideen om en bedre sammenhæng mellem leg og læring, for som bekendt fremlagde Venstre i august 1997 et omfattende oplæg med titlen »Fra pasningsgaranti til lærings- og udviklingsgaranti. Venstres bud på en national indskolingsstrategi for børnenes skyld«.

I alt for mange år har de fremherskende pædagogiske strømninger på næsten fundamentalistisk vis holdt fast ved det gamle dogme om, at der eksisterer et direkte modsætningsforhold mellem barndom og læring, ja mellem leg og læring, og det tror jeg de fleste af os i dag ved er noget værre sludder, og jeg håber egentlig også, at både børnene og vi voksne er klar over, at de to begreber leg og læring i virkeligheden er uadskillelige størrelser. Og det er Venstres vurdering, at leg og læring netop kan kombineres til glæde og styrke for et barn.

Det er naturligvis også i dette lys, vi i vores debatoplæg fra august 1997 fremhævede Rønbjerg Skole ved Skive, hvor man har inddraget SFO-ordningerne til leg og læring, idet undervisningen og skolefritidsordningen simpelt hen er smeltet sammen i et fælles forløb fra kl. 8 om morgenen til kl. 14 om eftermiddagen.

Vi har også med glæde noteret, at Gladsaxe har inddraget SFO-ressourcer til at sikre børne-